

Nr 283.

Av herr **Lindhagen**, om höjning av anslaget till upplysningsarbete för freden.

Anslagen under tredje huvudtiteln under de sista tre åren till upplysningsarbete för freden ha undergått snabb minskning från 32,000 kronor till 25,000 kronor och senast 15,000 kronor. Det senaste fattigunderstödet bibehålles i årets proposition. En komedi, synes mig, vid sidan av militärbudgetens svällande miljoner samt det höga anslaget till nationernas förbund. Även interparlamentariska gruppen har för sin anspråkslösa verksamhet fortfarande tillerkänts mera än landets alla fredsorganisationer sammanlagt. Konstitutionsutskottet har för många år sedan uttryckligen fastslagit den stora betydelsen av det folkliga fredsarbetet.

En särskild olägenhet ligger däri, att föreningar, som tidigare från regeringen av tillgängliga medel fått åtminstone blygsamma anslag för att kunna bevista de, vanligen långt från nordn hållna internationella kongresser, anordnade av de byråer, under vilka föreningarna internationellt höra. Även detta kontanta handslag har indragits. En gren till ett träd hotar att förtvina, om det icke kan stå i förbindelse med huvudstammen. Det är bland de privata föreningarna endast interparlamentariska gruppen, som nu åtnjuter sådant bidrag. Och där är det delvis samma personer som privilegieras att årligen representera i utlandet på statens bekostnad.

Vidare har svenska föreningen för nationernas förbund beslutat att såsom bidrag till svenska folkets utrikespolitiska upplysning anordna diskussionsmöten om de stora frågorna, där olika ståndpunkter skola få göra sig gällande. Även en sådan viktig sak kan ej tillgodoses genom den fattigvård, vartill fredsanslaget nu nedsjunkit.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen ville höja anslaget till upplysningsarbetet för freden från 15,000 till 32,000 kronor, särskilt med hänsyn till behovet att bereda icke blott interparlamentariska gruppen utan även övriga enskilda fredsföreningar tillfälle att låta sig representeras vid sina internationella kongresser samt i hemlandet bedriva sådant neutralt upplysningsarbete, som ovan ifrågasatts.

Stockholm den 23 januari 1934.

Carl Lindhagen.

